

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie stosowania ograniczeń w zakresie wypłaty emerytur wojskowych i wojskowych rent inwalidzkich.

Na podstawie art. 13 ust. 4 i art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) oraz art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97 oraz z 1983 r. Nr 16, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 maja 1983 r. w sprawie stosowania ograniczeń w zakresie wypłaty emerytur wojskowych i wojskowych rent inwalidzkich (Dz. U. Nr 29, poz. 140) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie: „w sprawie stosowania ograniczeń oraz zmniejszeń emerytur wojskowych i wojskowych rent inwalidzkich.”,
- 2) w § 3 w pkt 3 dodaje się na końcu wyrazy „albo w razie wykonywania zajęcia zarobkowego lub spełniania funkcji nie wymienionych w § 1 i 2”,
- 3) § 4—6 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Zmniejszenie emerytury przewidziane w art. 14 ust. 1 ustawy nie następuje w razie uzyskiwania przez emeryta wynagrodzenia, dochodu lub przychodu nie powodujących zawieszenia prawa do emerytury lub renty ani zmniejszenia ich wysokości — określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z tym że:

 - 1) w razie zatrudnienia na stanowisku związanym z obronnością kraju, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie

wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i Nr 47, poz. 282, z 1979 r. Nr 15, poz. 97 oraz z 1983 r. Nr 16, poz. 78) — dopuszczalną kwotę wynagrodzenia nie powodującą zmniejszenia wysokości świadczenia, obliczoną w stosunku miesięcznym, podwyższa się o 30%.

- 2) uprawnienie Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do przyznania w indywidualnych wypadkach emerytowi prawa do osiągnięcia wynagrodzenia bez zmniejszenia emerytury — przysługuje wojskowemu organowi emerytalnemu,
 - 3) nie ma zastosowania warunków zatrudnienia emeryta w niepełnym wymiarze czasu pracy.
- § 5. 1. Przy stosowaniu zmniejszenia emerytury, przewidzianego w art. 14 ust. 1 ustawy, bierze się pod uwagę:
- 1) w razie osiągnięcia zarobku z tytułu zatrudnienia — składniki wynagrodzenia emeryta przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru emerytury lub renty według przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z tym że:
 - a) do tego zarobku dolicza się kwoty wypłaconego zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego,
 - b) w razie osiągnięcia dochodu, który jest przyjmowany do podstawy wymiaru w kwotach zryczałtowanych, uwzględnia się część tej kwoty proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

- 2) w razie osiągnięcia dochodu z innych źródeł podlegającego podatkowi:
 - a) obrotowemu i dochodowemu lub tylko dochodowemu — dochód ustalony dla wymiaru podatku dochodowego, niezależnie od zwolnień podatkowych, obliczony w stosunku miesięcznym,
 - b) rolnemu — dochód w wysokości przyjmowanej do celów ustalania uprawnień do świadczeń socjalnych rolników i członków ich rodzin, podzielony przez 12.
2. Jeżeli emeryt osiąga zarobki lub dochody z kilku źródeł określonych w ust. 1, zarobki te i dochody zlicza się.
3. Wysokość zarobków lub dochodów osiągniętych za granicą ustala się w złotych według zasad stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.
4. Przy stosowaniu zmniejszenia emerytury nie uwzględnia się kwot wynagrodzenia przekazanych przez emeryta na rzecz funduszy przeznaczonych na cele społeczne lub kulturalne, a pozostających w dyspozycji państwowych jednostek organizacyjnych lub stowarzyszeń wyższej użyteczności albo innych organizacji społecznych służących podobnym celom.

- § 6. 1. Jeżeli emeryt osiąga zarobek z tytułu zatrudnienia (§ 5 ust. 1 pkt 1), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny miesięczny zarobek z 3 pierwszych miesięcy kalendarzowych zatrudnienia.
2. Podstawę zmniejszenia emerytury, ustaloną w sposób określony w ust. 1, stosuje się do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym emeryt podjął zatrudnienie, oraz przez dalsze 2 miesiące.
3. Za podstawę zmniejszenia emerytury za okres każdego dalszych 12 miesięcy przyjmuje się przeciętny zarobek z poprzedniego roku kalendarzowego.
4. Jeżeli emeryt uzyskał dochód określony w § 5 ust. 1 pkt 2 pod lit. a) lub b), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny miesięczny dochód z roku kalendarzowego, w którym emeryt uzyskał ten dochód. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 4) w § 7 w ust. 2 wyraz „stycznia” zastępuje się wyrazem „marca”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń, dochodów oraz przychodów uzyskiwanych począwszy od dnia 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski